

Omhyggelighed og efter lange Overveielser, og naar man henviser os til, hvad der tidligere er skeet, saa er det en Bevistførelse, som jeg troer vi skulle vogte os for at lægge formegen Vægt paa, thi den har mangfoldige Gange bragt os og vil hyppig føre os paa Afveje. Siger man: De og de have tidligere nydt de og de Goder, hvorfor skulle Andre ikke nyde dem? saa kalder jeg det en Misundelses Betragtning; have de nydt disse Goder, saa lad dem have Herligheden deraf, men er det i sig selv ikke rigtigt, at de ere nydte, saa lad os ikke sige, at det er rigtigt nu, fordi Andre have nydt dem tidligere. Spørgsmaalet er ganske simpelt: er det beqvemt, er det hensigtsmæssigt at gaae den af mig foreslaaede Vej? Jeg siger nu, at det er beqvemt for Forretningernes Afgjørelse, det er hensigtsmæssigt, og at det er det simpleste Middel til i dette Øieblik at udtale vor Mening om Fortolbningen af den Art Artiller, hvorom der her er Tale; vi have ingen Indskydelse paa den endelige Afgjørelse, men det er en Menings- tilkjendegivelse, som bestandig vil have sin Betydning.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til den Form, hvori Vædringsforslaget er fremkommet, maa det for det Første være mig tilladt noget stærkere at fremhæve, hvor besynderlig og — med det ærede Medlems Tilladelse — hvor upassende den Form er, hvori det er stillet; den ærede Ordfører hentydede derpaa, men har, troer jeg, ikke gjort det tilstrækkeligt klart. § 2 lyder saaledes: „For at fremme Anlægget af bemeldte Jernbane skal Regjeringen være bemyndiget til at kunne indrømme Godtgjørelse for den Indførselstold, der erlægges af alle til Anlægget af Banen“ o. s. v., ... „saafremt ingen paalidelig Entrepreneur vil overtage Anlægget uden saadan Begunstigelse;“ hvorledes vil nu Paragraphen komme til at lyde efter den ærede Rigsdagsmands Forslag? Saaledes: „For at fremme Anlægget af bemeldte Jernbane skal Regjeringen være bemyndiget til, naar Entreprenuren ved Barernes Indførelse erlægges en Afgift af 5 pCt. af Værdien,“ — det skal formodentlig være af Tolden? (Efterretning: Ja, naturligvis!) —

godt, for at gjøre det endnu tydeligere, vil jeg oplæse, som om Udtrykket „af Tolden“ var brugt, altsaa: „Regjeringen skal være bemyndiget til, naar Entreprenuren ved Barernes Indførelse erlægges en Afgift af 5 pCt. af Tolden, at kunne indrømme Godtgjørelse for den Indførselstold, der erlægges“ o. s. v. (En Stemme: Videre!). Ja, naar det ærede Medlem vil have det, skal jeg læse Paragraphen heelt igiennem: „— — der erlægges af alle til Anlægget af Banen og dens første Forsyning med Driftsmateriel bevistligt anvendte Materialier, Maskiner, Vogne, Redskaber o. s. v., saafremt ingen paalidelig Entrepreneur vil overtage Anlægget uden saadan Begunstigelse“. Altsaa Regjeringen bemyndiges til, naar Entreprenuren erlægges 5 pCt. af Tolden, at indrømme Godtgjørelse for den Indførselstold, der erlægges; — men hvad har nu den ærede Rigsdagsmands Mening været? Meningen har været den, at Regjeringen skal kunne godtgjøre hvad der i Indførselstold betales mere end 5 pCt., men efter Vædringsforslaget kommer der, som sagt, til at staae, at naar Entreprenuren betaler 5 pCt., skal Regjeringen kunne godtgjøre den Told, der erlægges; en saadan Redaction forekommer mig at være af det Slags, som Thinget ikke kan være bekendt at sætte ind i et Lovforslag, for senere at rette den ved 3die Behandling. Naar den hele Vædring kun bestaaer i en Linie, saa synes det mig, at den ærede Forslagsstiller vel kunde have gjort sig den Uleilighed at eftersee, hvorledes den hele Paragraph vilde komme til at stille sig.

Jeg kommer dernæst til Realiteten. Med Hensyn hertil er det mig naturligtvis hjært, at det ærede Udvalg har stillet sig til Lovforslaget, saaledes som skeet er. De Grunde, som den ærede Rigsdagsmand, der her afviger fra Udvalgets og Regjeringens Forslag, har gjort gjældende, vedkomme deels Sagen selv, deels ere de af en saadan Væffenhed, at de ikke vedkomme Sagen, og i Grunden ikke engang Rigsdagen; men disse sidste synes den ærede Rigsdagsmand meest at interessere sig for. Hvad de førstnævnte Betragtninger, de, som vedkomme Sagen, angaaer, da finder den ærede